

се изпращатъ. Денемъ и нощемъ. Но, освенъ това, тукъ се върши и една особена стопанска задача: пропжда се ромънскиятъ петролъ отъ българския пазаръ. Защо точно трѣбва да се изпжди ромънскиятъ петролъ отъ българския пазаръ, не се знае, но това е много важенъ въпросъ.

Макаръ и да е разговарялъ лично съ Рокфелеръ и да е развеждалъ два пѣти неговия инспекторъ мистеръ Алень изъ заведенията на пристанищния градъ, Богданъ не върши нищо особено въ цѣлия този американски механизъмъ за освѣтляване на българскитѣ кѣщи и улици. За него смисълътъ на съществуването на тая компания се изчерпва въ осемчасово седене денемъ или нощемъ за шестдесетъ лева надница предъ една голѣма желѣзна преса и въ рѣзане на малки, крѣгли капачета съ знака на петролния трѣстъ — единъ високъ щъркелъ. Сутринъ, вечеръ или нощемъ — винаги споредъ смѣната. И повече нищо.

Посѣга съ лѣвата си рѣка и поема отъ голѣмия сандѣкъ четвъртата плочка. Тика я върху калпчето, дръпва си прѣститѣ, натиска съ кракъ педала. Ножътъ пада отгоре, забива се въ калпчето, връща се нагоре. Богданъ поема съ дѣсната рѣка изрѣзаното и пресовано крѣгло капаче съ щъркелчето и го пуска отдѣсно въ единъ газенъ сандѣкъ. Едно сандѣче прибира три хиляди капачета, той рѣже две сандѣчета на день — шестъ хиляди пѣти на день полага подъ крѣглия ножъ прѣститѣ на лѣвата и дѣсната рѣка и ги отдрѣпва, когато кракътъ натисне педала. Главата губи теглото си, превръща се въ балонъ, изъ който тѣпо тъмнѣятъ вперенитѣ очи. Виси главата между трансмисионнитѣ каиши и колела, тѣ се надбѣгватъ